

Nr 89.

Av herr **Roos m. fl.**, om åstadkommande av regelbunden ångbåtsförbindelse mellan Sverige och Island.

Då Island icke inom landet har tillgång på trävaror eller malm och odling av spannmål och potatis därstädes äger rum i mycket ringa omfattning, är landet hänvisat att från andra länder införa betydande myckenheter av trä- och metallvaror samt vegetabiliska ämnen.

Enligt Islands år 1930 utgivna statistiska årsbok, Arbob Hagstofu Islands, hade år 1928 införda myckenheter följande värden i svenskt mynt (en isländsk krona beräknad efter dagsvärdet 84.25 öre):

spannmål och potatis	kr.	768,551
trävaror, pappersmassa och papper	»	5,917,148
metaller, metallvaror, maskiner m. m.....	»	9,876,745
övriga varor	»	16,562,444
		S:ma kr. 33,124,888

Häri ingingo enligt Sveriges officiella statistik svenska varor med ett sammanlagt värde av kr. 2,152,231 eller med ungefär en femtondel av Islands hela import.

Den huvudsakliga importen till Island äger rum från Danmark, England, Norge, Tyskland och Spanien, av vilka länder de fyra förstnämnda ha regelbundna ångbåtsförbindelser med Island.

Därest ångbåtsförbindelse Sverige—Island komme till stånd, skulle den svenska andelen av denna säkerligen — till gagn för lantmannanäringar, bergsbruk och industri — kunna avsevärt ökas. Denna omständighet synes oss påkalla en närmare utredning av frågan, en utredning vilken torde böra omfatta sannolika utförselmyckenheter, storlek av och kostnad för erforderligt eller erforderliga fartyg, utgångspunkt för trafikleder, antal resor m. m.

Vi tillåta oss hemställa,

att riksdagen ville avlåta skrivelse till Kungl. Maj:t med hemställan det täcktes Kungl. Maj:t låta utreda frågan om åstadkommande genom subvention till enskilt rederi eller annorledes av regelbunden ångbåtsförbindelse mellan Sverige och Island och därefter till riksdagen inkomma med det förslag som av utredningen må föranledas.

Stockholm den 21 januari 1933.

Gustaf A. Roos.
Gustaf Tamm.

Petrus Nilsson.
Elof B. Andersson.

J. Bergman.
O. A. Nordborg.

